

Donderdag

den 16 Julij.

FRANKFORT, den 12den Julij.

Uit Karlsruhe wordt den 5den Julij het volgende geschreven: «Sedert het besluit is, dat Baden zich aan het Duitse Rijk te verbonden zal aansluiten, haeracht er nieuw leven in stad en land, verwekt door hoop aan den eenen, en vrees van den anderen kant. Wat deze laatste betreft, zij is geheel en al ongegrond, voor zoo ver zij betrekking heeft tot de nadeelen, welke ons land door de beperking van het verkeer met Zwitserland zou lijden. De Zwitsers blijven steeds genoodzaakt, hunnen roerend van grenzen uit de nabijge Duitse landen te nemen; en dit kunnen zij voortaan, zohet tot heden, zonder in het minste benadeeld te worden. De belasting van den verkoop van levensmiddelen en het naar Straatsburg en den gancken Elzas, een aanzienlijke tak van nijverheid voor de bewoners van het Bovenrijn-district, heeft slechts eenen nadeeligen strekking, maar natuurlijk alleen voor die landstreek. Dan het was nu niet anders mogelijk, dan de belangen der minderheid voor het tegenwoordige te beperken, ten einde die van de meerderheid thans aan te bevorderen. Uit Mannheim vernemen wij het tijding van de aansluiting aan het Rijk verbond onder alle standen de levendigste vreugde heeft verwekt, en er reeds eenige besloten gegeven zijn, waarbij ook aan de armen gedacht is. — Er reizen thans speculanten door ons land, om den wijn van 1834, waarvan de uitvoer naar de landen van het Rijk verbond thans reeds vrij is, op te koopen en te verzenden.

— De Oostenrijksche *Beobachter* behelst het bericht, dat de staatsbetrekkingen tusschen Bern en Oostenrijk benevens de overige naburige Duitse rijken thans op eenen volkomen vriendschappelijken voet hersteld zijn, en de Oostenrijksche gezant, de graaf van Bombelles, sedert den 23den Junij zijn verblijf te Bern, waar thans het Zwitsersch bewind gevestigd wordt, gevestigd heeft.

— Te Weenen bevinden zich thans de drie broeders aartschertogen van Oostenrijk-Este, namelijk de aartschertog *Franz*, hertog van Modena, de aartschertog *Leopold*, hertog van Toscane, en de aartschertog *Ferdinand*. Men denkt, dat zij bij elkander zijn gekomen, om de chikkingen te maken omtrent de bezittingen van den aartschertog *Maximilian*, de laatste van het geslacht; maar, die als Hoog en Duitschmeester een e uitersgrijp beschikking mag maken, vervallende zijn vermogen op zijn overlijten aan de Duitse orde. Weligt zal hij dus bij zijn leven zijn groot vermogen voor zijne familie verzekeren.

— Men heeft in deze maand, in sommige streken van Duitschland, buitengewoon zware onweers gehal, op een enkel punt vergezeld van eenen wolkbreuk. In Zwitserland, in de nabijheid der Alpen, was den 7den dezer een onweder zwaarder dan de onste lieden zich herinneren. Door den storm zijn verscheiden zware bomen uit den grond gerukt. Door den hagel zijn niet alleen kleine vogels maar zelfs groote roofvogels dood ter aarde geslagen.

Van den 13den Julij.

Berichten uit Karlsruhe, van den 10den, dezer melden, dat de Iste kamer der staten van Baden de wet tot aansluiting aan het Duitse Rijk verbond met eenparigheid van stemmen aangenomen heeft.

— In het laatste van Junij is van Napels vertrokken een Amerikaansch eskader, hetwelk meer dan een maand lang aldaar voor anker gelegen heeft. Hetzelve heeft de jaarlijkse termijn van 80 000 dukati afgehaald wegens schadevergoeding, door de kroon van Napels aan Noord-Amerika beloofd voor de confiscatie van koopwaren, door *Murat* ingevolgde dekretten van Berlijn en Milaan bevolen.

LONDEN, den 1den Julij.

Gisteren avond heeft lord *Morpeth*, in het huis der gemeenten, op eenen dergaangaande door *Mr. S. Crawford* aan hem gerigte vraag, te kennen gegeven, dat door het gouvernement werkelijk reeds ter gemeentekoming in de verregaande in eenige deelen van Ierland heerschende nooddrift, zekere maatregelen genomen waren, waarvan ter geschrikter aan het parlement mededeeling zou gedaan worden.

In dat zelfde huis zijn Maandag in de hervormings-bill der gemeentebesturen in Engeland nog eenige wijzigingen gemaakt; Dingsdag zal er het rapport over ter tafel gelegd worden.

Maandag wacht men de voordragt der hervormings-bill der gemeentebesturen in Ierland; en op Dingsdag zal de bill der hervormingen in

E-ratlaags heeft men ook voortellen van hervorming, opzigtens de protestanten, te wachten.

PARYS, den 11den Julij.

Een aantal onwillige beschuldigen van Lyon heeft in de zitting van het hof der pairs van gisteren weder gezocht, dat als hunne verdere gaven zouden toegelaten worden degenen, welke zij vaken, of zij armpalen waren of niet. De president heeft hun te kennen gegeven, dat dit punt reeds beslist was; dat zij overigen geenszins gelijk zij schijnen te willen doen gelooven, wegens hunne gevoelen vervolgd worden; maar alleen om strafwaardige daden. Frankrijk, zeide hij, is beven de bijzondere misdaden geboven; zij worden gearbeidigd, en zij met geene strafwaardige daden in verband staans; er zijn dus geene redenen noodig om republikeinsche gevoelen, die niet vervolgd worden te verdedigen; de aangeklaagden hebben slechts bekering en gemoedelijke verdedigers noodig, om hen, zoo mogelijk, van de ten hinnen laste gelegte feiten te zuiveren. — Dan de bedruele aangeklaagden verklaarden, bij moede van hunnen lotgenoot *Bauve*, dat zij al dan aan de debatten geen deel wilden nemen.

Heden leest men in de dagbladen een verklaring, door 25 honger geteekend, dat zij bij hunnes protesten vastharden en secht beboen hebben om de debatten niet weder bij te wonen; terwijl zij verzoeken, hen niet meer te noodzaken om zich in hunne gevangenis met geweld tegen dwang te verzetten, alsmede om hen voor het Hof de onaanstaansnoodzakelijkheid te besparen, om den loop der debatten door hunne tegenpraak te storen.

Verder melden de dagbladen nog, dat de onderteekenaars van deze verklaring zich, van alle kleeding ontdaan, willen te bedleggen en zoo zullen afwachten degenen, die moeten afgezonden worden om hen te halen. — Heden om een uur was nog slechts een honger voor het Hof gebragt.

— In onderscheidene dagbladen leest men heden redeneringen over ten bericht, in het ministeriele ochtendblad geplaatst, dat de Porte gewillig is om Franche of Engelse schepen in de Zwarte zee toe te laten, en zo ook op grond van het traktaat, met Rusland gesloten. Sommige dagbladen zijn van gevoelen, dat men nu, even als in 1829, ontlanks de Porte, die zee zal invaren en de bevelhebber der Fransche scheepsmagt in de Middelelandsche zee wel order zal ontvangen om te zorge, dat dit veilig kan geschieden. In 1829 zeilde een Fransch fregat, in weerwil van het verbod der Porte, naar de Zwarte zee en bleef er zes maanden, ten einde er, volgens bekoemt last, alle landingplaatsen op te nemen.

— De *Gazette de France*, de *Quotidienne* en *la France*, allen dagbladen die de belangen van Karel X en zijn standinns voorstaan, waren in rechte betrokken, wegens een artikel, getiteld *Royalistische verklaring*, hetwelk beschouwd werd als een aanranding der rechten van den tegenwoordigen Koning. De Junij heeft dezelven echter vrijgesproken.

— De *Indicateur* van Bordeaux meldt, dat de Spaansche generaal *Lahera* het opperbevel over de troepen der Koningin uit eigen beweging heeft overgenomen van *Valdez*, uit hoofde deze ernstig ziek was.

PARYS, den 12den Julij.

Volgens een telegrafisch bericht van gisteren, is te St. Sebastiaan aangekomen een stoomvaartig, aan boord hebbende een bataljon, hetwelk in Engeland voor de Koningin van Spanje is aangeworven.

In Frankrijk hoort men niets naders van de werving.

Het dezer dagen in omloop gebragte gerucht, dat de hertog van Bordeaux zou overleden zijn, heeft aan de dagbladen der hem toegedane partij aanleiding gegeven tot het behandelen der vraag: wat er gezeuren zou, indien hij (wie zij als den wettigen eigenaam van den Franschen troon beschouwen) mogt komen te overlijten. Dan zou, volgens de *Quotidienne*, de tegenwoordige Koning dien troon nog niet kunnen erven; maar zou don *Carlos*, indien het hem niet gelukken mogt om de Koningin *Isabella* van Spanje te onttronen, aan de beurt komen.

Het Hof der Pairs is gisteren namiddag omstreeks vier uur te wele verzet. Hetzelve heeft het voorstel van den Procureur-Generaal, om de zaak van de beklaagden, ten opzichte van welken het getuigen-verhoor is afgelopen, (allen van Lyon) uddelk af te doen, aangenomen en bij gewijde bevestigd, dat zulks aldus zal geschieden. Intusschen hebben de beklaagden, die verklaard hebben, niet te willen

dan met geweld meer voor het hof te zullen verschijnen, gisteren 29 onderzocht de wijzen aan die verklaring gestand gedaan. Sommigen hebben het verhoor niet geacht, dat zij door municipale garrons (gendarmes) naar de rechtsaal geleid werden; andren hebben er liever wel gedragen en gestrept worden; sommigen hadden niet meer dan hun partalon aan; slechts een hanner heeft beantwoord aan het bericht van omge der oppositie bladen, dat zij schiel naakt zouden te bel gnan ligen, en die eens was de sterke Heverchon; hij heeft zich volstrekt onwillen aankleeden. De waterspanningen behalve Heverchon, dien men lieft laten liggen, zijn slechts een oud ver voerde en met in de rechtsaal gekomen, maar naar de gevangenis teruggebragt. Na het voorlezen van het proces verbaal, waaruit deze waterspanningheid bleek, heeft de procureur-generaal eisch gedaan, dat er met de zaak, niettegenstaande de afwezigheid van de bedoelde beklagden, zal worden voortgegaan; onder bepaling om, op aanvraag van het openbaar ministerie, aan ieder der gemelde beklagden den inhoud van het door hem in de rechtsaal uitgesproken requisitorie te bezekeren; en met voorbehoud van vervolging tegen de beklagden, wegens het misdrijf van te beklagen, waarvan zij zich schuldig mochten hebben gemaakt. Daarop is het hof in zinstandden dingslag zijn besluit bevestigd maken.

— Volgens de dagbladen, hebben zich eenige pairs, en onder dezen den graaf Molé, tegen de nu bepaalde wijze van behandeling verklard, en zich aan het verder bijwonen der zittingen onttrokken. Het hof der markiezen de Aus en de Crillon, zijn werkelijk in de laatste zitting niet verschenen.

Het hof der pairs heeft tot dus verre 33 zittingen gehouden, en het getal opkomende leden is nu juist ook 33 minder dan op den eersten reghdag.

BRUSSEL, den 14den Julij.

De dagbladen behelzen eene zeer beleefden brief, namens de Koningin-Kerles van Spanje aan den kolonel Palmier, gevolmachtigde van den Generaal Duine, geschreven, waarbij zij dezen laat bedanken voor het gedane aanbod, om haar met 12,000 Belgen te hulp te komen. Het hof heeft een viervoudig verbond gesloten, volgens hetwelk er hulptroupen te verkrijgen zijn. Andere bijzondere overeenkomsten acht Spanje (dat zeer zinnig in zijne uitgaven moet zijn) voor het tegenwoordige niet te moeten aangaan. Als men later tot zulke bijzondere overeenkomsten mogt besluiten, dan zal men van het aanbod van den generaal Duine, die in zijn land in zoo hooge achting staat, gaarne gebruik maken.

De majoor Kereis, die de Koningin ook al met een aantal Belgen heeft willen ter hulp snellen, is er zoo glansrijk niet afgekomen. De Spaansche Ambassadeur te Parijs heeft eevoudig in de Fransche dagbladen laten aankondigen, dat die majoor geenszins gemachtigd is om een korps Belgische vrijwilligers voor Spanje aan te werven.

GRAVENHAGE, den 14den Julij.

Tot leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn benoemd in de Provincie Overijssel de heer W. H. Vythuis, in plaats van den heer van Suchtelen;

In de Provincie Vriesland, de heeren Sijzama en Cats, Eps., afstudeerde leden.

BREDA, den 14den Julij.

Een groot aantal nieuwsgierigen, zoo te voet als te paard en in rijtuigen gezeten, heeft zich heden morgen vroegtijdig van hier naar het legerkamp van Rijn begeven, om de groote wapenshowing, welke heden door Z. M. over de aldaar gelegerde troepen en over de 1ste brigade de cavallerie zal gehouden worden, bij te wonen. Ten 8 ure passeert het regiment kurassiers No. 9, dat thans in de omstreken van Rotterdam en Oudenbosch is gekantonneerd, onze vesting. De regimenten kurassiers No. 1 en 4 moeten van Oostenhout en het regiment lanciers No. 10 van Tilburg naar de vlakke van Reijen zich begeven. — Morgen wordt door Z. M. de artillerie van het leger te velde, op de Kampenheide, in oogenschouw genomen.

AMSTERDAM, den 14den Julij.

Bours van den 13den Julij.

De Fransche dagbladen behelzen hoegenaamd geene nadere tijdingen uit Spanje, en heeft dit stilzwigen onder de Beersbezoekers aanleiding tot gissingen gegeven; men spreekt ook van eene nieuwe Spaansche leening, welk gerucht naideelig op den koers der Spaansche schuld brieven heeft gewerkt.

Fluctuatien der prijzen.

Holland. 2 1/2 pCt. zeer weinig handel in dit effekt; de prijs heeft bijna 1/2 pCt. gedaald. 5 1/2 pCt. waren eenige verkopers voor hundertjarige rekening; de koers bleef 10 1/2 pCt. kassaprijzen 25 1/2 pCt. 1/2 pCt. in zeer geringe postjes gedaan; oude aandelen 9 1/2 pCt. nieuwe 80 pCt. en weinig faaien.

Spanje. 5 pCt. verprijzen openden 4 1/2 pCt. vielen tot 4 1/2 pCt. terug en bleven 4 1/2 pCt. met verloopers 3 pCt. 27 1/2, 27, 26 1/2 bij een gan doch obfusculaire handel; Spaansche uitgesloten openden 18 pCt. vielen tot 17 pCt. terug en bleven op deze hoogte; in korter-obligation heerschte de meest-

verandring; dezelve openden 36 1/2 werden later zelfs 36 1/2 gedaan, doch met een klein partijtje, die daarvan er mak koveren, deden den koers tot 35 acht-ruggeen en bleef z ch d n v n i e t w e d e r d a r b o v e n t e h e n c o u r s u s 23 1/2, 23, 22 1/2; h i j g e m i n e b a p d e l m e t 100 pCt. Rusland. Maar als Russische schuldbrieven was erand; oude 103 1/2 pCt. nieuwe 104. Rus-en van 1831 en 1833, 99 1/2 pCt. 100 gedaan. Roesch 69 1/2 pCt. gedaan.

Quayr. 5 pCt. metalliken in kleine partijtjes 99 1/2 ook 1/2 verhandel. 5 pCt. W. er hancn bij Goll en Comp. werden 101 1/2 en nieuwe Wiener-aandelen 713 f. gedaan.

Brazile. 86 a 1/2, Columbia 26 1/2, 1/2, 1/2; coupons 6 1/2 a 7 1/2 f; Peru 24, coupon 5 1/2 f.

Beurs van den 14den Julij.

Het is vreemd, dat de lijzen in Spanje zoo schaars zijn. Sedert den intogt van Koningin Kerles te Bilba, weet men niet weder over den stand der beide armeen; alle berichten, sedert dien tijd ontvangen, zijn niet van het minste belang; men ziet rethalen en nadere tijdingen e moet; intusschen verkeerden Spaansche Effek en in eene zeer stille nu hing.

Fluctuatien der prijzen.

Spanje. 5 pCt. verprijzen openden 4 1/2 pCt. vielen tot 4 1/2 pCt. en bleven 4 1/2 pCt.; 3 pCt. 26 1/2, in kleine postjes gedaan; met verloopers 17 1/2 pCt. bij een weinig faaien; obligatien verprijzen openden 18 pCt. vielen tot 17 pCt. terug en bleven 17 pCt. met eenigen handel, coupons 22 1/2 pCt.

Holland. Onze 2 1/2 pCt. openden 5 1/2 pCt. vielen tot 5 1/2 pCt. en bleven op deze hoogte, met eenigen doch niet aanmerkelijke handel; 3 pCt. 10 1/2 pCt. gedaan in zeer kleine postjes; kassaprijzen 25 1/2 pCt. 1/2 pCt. in onbelangrijken handel; aandelen als gisteren: 99 1/2 pCt. nieuwe 80 pCt. Russische en Oostenrijksche schuldbrieven, als gisteren, bij zeer weinig affaie.

Rechtsgeding der Fransche Republikeinen, of der aangeklaagden van April.

Vervolg-en afet van No. 75.

Bij den aanvang wilde men dit rechtsgeding als een schiktheid afen voorkomen, waarvan de gevolgen in het nadeel der bewindsheden niet te berisken zouden zijn. Het hof van uitzondering zoude alle vormen van het recht in lijstraffelijke zaken moeten verkrachten, alle waarborgen van eene vrij en ongestoorde verdelijng moeten ter zijde schuiven. Dit voorspellen de vrienden der aangeklaagden. Om deze voorspelling, zoo mogelijk, verwezenlijkt te zien, had men er op uitgevonden, om de beschuldigten voor het eerste gerechtshof des rijks eene houding te doen aannemen, hoedanige in de beschaafde wereld nog zonder voorbeeld was, ten einde bij de moeilijkheden, die daaruit zouden geboren worden, tot een voorwendsel van ongehoorte rechtsverkrachting, onterfucking en mishandeling, gelijken men hoopte, te kunnen heraken. Gelijk vóór weinige jaren de volksmenners in het volk eene zekere razernij hadden doen ontstaan van petitioren, zoo hebben zij deze nu doen overgaan in eene verwoetheid van protesteren. Lees de opgaven van het verhandelde; gij ziet niet anders dan protesten tegen al wat er geschiedt. Het geding hangt er van aan een; dat is nu reeds zoo, — wat zal er dan niet geprotesteerd worden, als het eens op eene afdoening der zaak aankomt; als de procureur-generaal deze brave en moedige patriotten wat te na aan het lijf omt en de belooning vragen zal voor kunne onbaatzuchtige vaderlandsjaide; — en wat, als het hof eenige van die eischen zal goed doen. Maar één protest zal achterwege blijven, wanneer de koning aan eenigen der veroordeelden lijfgenade zal schenken; ten minste men zal daarmee niet voor den dag komen, dan niet dat er genade verleend zal zijn; maar dat zal het ook zijn, schreeuwen geen gebrek. Dat nu de aangeklaagden tegen hunne terechtstelling protesteren, laat zich goed verstaan: want het is hoogst onaangenaam voor een lijstraffelijken regter gebragt te worden, hezwaard met eene beschuldiging, die, tot schuld overgaande, met de doodstraf gehoet moet worden, en dat voor niets anders, dan, omdat zij ontevreden waren over het hoog bewind, waaraan zij geen deel hadden; voor niets anders, dan dat zij eenige honderde soldaten hebben doodgeschoten, die hun lijfdelijk waren in het uiten van de ontevredenheid; voor niets anders, dan dat zij twa-madeland in moord en bloed zuden verkeerd hebben, om de echte krijppen der regten van den mensch, zonder tegenspraak, in aller zijde te kunnen nenten, en alzo eene nooit gekende welvaart over Frankrijk te verspreiden; naar eene welvaart, nog veel grooter, dan ten tijde van koning Louis, en die daarbij tuuzamer zoude geweest zijn, omdat zij de lessen der ontevredenheid zonder gerandpleegd hebben, en door eene ongehoorte en schadelijke vernietiging der vijanden van de onverwagbare regten van den mensch, gezorgd zouden hebben, dat het mogelijk een tweede herstelling van zaken goed plaats hebben konden.

Gevoelende de behoeftigheid der zaak, zijn sommigen der aangeklaagden met protesteren en hebben zich tegen de terechtstelling, de ontevredenheid, het stabel niet optegeven; — maar het hof gaat rustig om en het geding wordt van die zijde met kalmte en waardigheid voortgezet en is reeds ver genaege gevorderd, om over den loop van hetzelve, wat de vorm aangaat, eenig oordeel te vellen. Het is niet onbelangrijk, dat uit een rechtvaardig oordeel uitgesproken en alzo te onderzoeken, of de behandeling van het geding regelmatig is.

III. DE REFORMATORISCH BEHANDELING VAN HET RECHTSGEDING.

Omtrent alles, wat de juristie (organisatie) van het hof der pairs aangaat, is het wetboek op de manier van rechtsordering in lijstraffelijke zaken van geen toepassing zijn; de kamer der pairs vereenigt zich als gerechtshof en spreekt als zoodanig ongesplitst hare vonnissen uit. Van daar spruit voort een groot en gewichtig onderscheid intusschen de gewone gerechtshoven en het hof van de pairs, met betrekking tot het voorloopig en beslissend vonnis. Men weet, dat een Fransch gerechtshof, welke zijde intigting ook nog in Nederland bestaat, in onderscheidene kamers verdeeld is, eene van welke den naam draagt van kamer van beschuldiging, belast met een voorloopig en kort onderzoek naar de schuld der aange-

laarden, vindt nu zondige kennis te nemen zeggend, om eenig regtsplegen in staat van beschuldiging te stellen, zoo doet zij, bij arrest en verwijst tevens denzelfden naar zijn bevoegden regter, dat is, naar een hof van assises, als namelijk de gepleegde daad door de wet bestempeld wordt te zijn misdaad. In de boven van assises, mogen geen zitting nemen regters, die over de te onderzoeken zaak gezeten hebben in de kamer van beschuldiging, ten einde elk lid van het hof, zonder eenigen indruk in het nadeel des beschuldigen, zijne regtersplaats bekleede, hetwelk echter in Frankrijk, slechts van eenige waarde kan zijn bij staking der stemmen van de gezworenen, genomen in eenen rechtszin, daar, bij even gelijke stemmen, de beschuldigde wordt vrij gesproken. Deze bepalingen heeft men op het hof der pairs willen overbrengen en aan de zide der verdediging beweerd, dat al de pairs, die over het in beschuldiging stellen gezeten hadden, niet meer beslissen mochten over de schuld en zich aan de zaak moesten onttrekken. Het is mogelijk in de daad, dat een enkel lid der pairs over het vonnis van verwijzing niet gezeten hebbe; maar in regten gaat deze redevering te ver, en brengt de vernietiging van de kamer der pairs, als gerechtshof, natuurlijk mede, vermits elk lid der kamer verplicht is, over alle voorkomende zaken, en zoo ook over de vonnissen van verwijzing, zijne stem uit te brengen. Men had, om de rechtsbedeeling bij het hof der pairs meer in overeenstemming te brengen met de hedendaagsche bekruppen en regelen van lijfstraffelijke regtspleging, misschien beter gedaan niet te bepalen, dat slechts de helft der leden, door het hof te bepalen, over de verwijzing, en de wederhelft over het beslissend onderzoek zitting zoude; doch dit is niet geschied, en daardoor blijft nu eenzijdig deze vraag ter beantwoording overig, of naar het fransche regt, elk lid der pairs, onverplicht of bij gestemd hebbe over het stellen in staat van beschuldiging of niet, de bevoegdheid hebbe van dit groote geding kennis te nemen? Het antwoord is bevestigend, omdat, bij de ontkenning, er geen hof van pairs, volgens zijne inrigting, zoude kunnen bestaan.

Dit punt is echter niet zoo zeer in twestrijd geweest, als het weigeren door 's hofs voorzitter van de toelating van sommige der door de beschuldigen gekozen verdedigers; dit blijft altijd nog de steen des aanstoots. Om deze weigering rozent het dagelijks protesten. Men zal hierover dus iets moeten zeggen. Als men het verslag leest der zittingen, zoude men haast zeggen: het moet gegrond zijn, het onrecht, waarom de gevangenen zich ten deze beklaagen; want onophoudelijk en bij elke ondervraging, is het antwoord: doe ons recht en veroordeel ons niet onvredig. Door dit hardnekkig en herhaald jammeren aangaande het onrecht, hetwelk de beschuldigen voorwenden dat hun geschiedt, vindt het weerklink bij velen; en desuietegenstaande heeft de uitmuntende en langmoedige voorzitter van het hof niets anders gedaan, dan in het belang der gevangenen gebruik te maken van zijn regt. De bepalingen toch van het wetboek op de lijfstraffelijke regtsvordering binden het hof der pairs, behalve in hetgeen de haar eigen en keonorkende inrigting betreft, allezins, ten einde men de deur niet openzette voor willekeurige regtsbehandelingen. Nu schrijft art. 295 van het aangehaalde wetboek voor, dat een beschuldigde geen anderen verdediger mag hebben, dan een advocaat of procureur bij het gerechtshof, of in deszelfs ressort postulerende, ten zij de beschuldigde van den voorzitter van het hof van assises of voorzitter der kamer der assises bekoome, om tot verdediger aan te nemen eenen zijner bloed- of aanverwanten, of een zijner vrienden. Op grond van dit artikel (en er den wezenlijken zin van openstaande), heeft de voorzitter van den beschuldigde, toegestaan het kiezen eens verdedigers uit alle advocaten of procureurs over geheel Frankrijk, omdat 's hofs regtsmacht zich uitstrekt over het gansche rijk. Hiertoe rekende hij zich in den geest van het artikel gebonden. Maar wat betreft zijn regt, in opzigt tot de maatschappij of vrienden, zoo heeft hij aan de gevangenen toegestaan het kiezen van verdedigers uit hunne bloed- of aanverwanten, en geweigerd het nemen daartoe van vreemde personen, onder het voorwendsel van vriendschap. Wat dit aangaat, heeft de voorzitter regts- en oordeelkundig gehandeld: want behalve, dat het geheel van zijne bevoegdheid was en dus eene weigering, zonder bepaalde reden, nog altijd wettig zoude zijn, hetwelk uitsluit het regt van beklag; zoo heeft men bij de bepaling van art. 295, op het oog gehad de toelating ter verdediging van eene gevettigde vriendschap, maar geenszins daarmede bedoeld of kunnen bedoelen de overeenstemming van staatkundige gevoelens, waaruit geene vriendschap geboren wordt, maar die slechts wordt aangeknoopt ter bereiking van hetzelfde oogmerk. Het belang verwekt overeenstemming van staatkundige gevoelens; maar de vriendschap is eene zedelijke ineenemelling van zin en gevoel, gegriffeld in de ziel, die alle denkbeelden van haatzuchtig belang uitsluit. Had men iedereen ter verdediging wettig toegelaten bij art. 295, men had er de beoordeeling niet van overgelaten aan den voorzitter der assises; men had het woord vrienden niet gebezigd. Dat nu leden, die de gevangenen nooit gezien hebben, en waarvan zij zelfs den geslachtsnaam veeltijds niet dan gebrekkelijk kunnen opgeven, niet geacht kunnen worden hunne vrienden te zijn, zal wel van zelf spreken. Oordeelkundig handelde tevens de voorzitter met afteknippen het vooraf beraamde plan, om voor de halie van 's rijks eerste gerechtshof een onbeschaamd strijperk te doen aanleggen van alle maatschappelijke handen omverstoofende leerstellingen, hetwelk gevoerd, in weerwil en in tegenwoordigheid van 's rijks grooten, nadeelig op het volk had moeten werken, en even nadeelig geweest ware voor de beschuldigen. Immers de vrijzinnige voorzitter wil, de slechts aan het oordeel en de beslissing der pairs overlaten de door de oproerlingen gepleegde daden, maar geenszins hunne denkwijze, zelfs niet hunne leerstellingen of staatkundige gevoelens. Zoo dit in 's rijks wylbegrepen belang ware, even voordeelig was het voor de gevangenen om alle staatkundige vijandschap afteknippen, en ze niet te doen veroordeelen, bij het volhouden en verdedigen van hunne voor de rust en het geluk der volken verderfelijke leerstellingen, als gerechtigd voor den staat. Dan toch zouden zij veroordeeld worden voor hetgeen zij, op het voetspoor van het voorledene, voor het toekomstige nog zouden kunnen misdrijven; terwijl zij nu slechts gevonnisd zullen worden over hetgeen zij werkelijk, dondelijk bewezen, misdreven hebben. En men zegge niet, dat men een goed regt slechts kan veroordeeld worden wegens geplaatste

daan: want, ofschoon dit de waarheid is in rustige tijden, zoo weet iedereen tevens, wat er in rijken gebeurt, waar burgeroorlog heerscht; en al is dit dan niet overeenkomstig de nauwgezette reelen van het regt in gewone omstandigheden, zoo wordt in buitengewone en onrustige tijden veeltijds van den nood eene deugd gemaakt, volgens de maximspreuk: *inter arma silent leges* (onder de wapenen verliezen de wetten hare kracht). Dit alles weten de zevangenen en die van huunen rade ook, en het gansche geding verraaft niets anders dan een hardnekkig, hoosardig en monsterachtig voornemen, om de bestaande orde van zaken, door eene opoerstapeling van drogredenen, die met eene ongewone onbeschaamdheid en volharding volgehouden worden, om verwerpen.

In zoo verre neemt dus het geding eenen regelmatig en met het regt allezins strookenden gang. Na het verhoor der rustige gevangenen, is het hof overgegaan tot het ondervragen der onwillige en weerbarstige beschuldigen. Deze worden twee of drie bijeen voorgebragt. Gemakkelijk gaat dit niet in zijn werk, daar men sommigen de gevangenis heeft moeten uitslepen, en men alzo geweld heeft moeten gebruiken, om ze voor het hof te doen verschijnen. Dit heeft, gelijk men vatten kan, eene nieuwe grief doen ontstaan aan de zide der republikeinen, welke beweren, dat hierin eene herhaalde verkrachting van de wet gelegen is: want, dat men aan eenen beschuldigde geen geweld mag aandoen en hij vrijwillig voor zijnen regter verschijnen moet; deze redenering, waarmede de nieuwshliden thans vervuld zijn, is haast te ongerijmd, om ze te wettigleggen en moet eeniglijk worden aangehaald, om te doen zien, hoezeer het der partij meenens is om kwaad te stoken bij min kundige lieden, die hunne aandacht aflepen zouden bepalen bij het plegen van een verpreemd geweld tegen de gevangenen, zonder er op te letten, dat met dergelijk stelsel geene handhaving van 's lands wetten mogelijk is. Trouwens, als men het regt heeft van niet te willen verschijnen voor zijnen bevoegden regter, moet men ook wel daarbij het regt hebben van niet in de gevangenis te willen gebragt worden; en waar gaat het dan heen met de maatschappij? Dit wordt al te bespottelijk, en het geeft reden, om te vermoeden, dat de wanhoop over den regelmatig en bedaardelijk voortgezette gang des gedinges den republikeinen de hersenen gekrenkt hebbe.

Intusschen begint het meer en meer te blijken, dat de oppartijdige, bezadigde en volgehouden loop des gedinges van goede uitwerking is. Het volk smeet zich niet met de gevangenen, laat er zich niet aan gelegen lieren, en blijft ontlaps de pagingen der dagbladschrijvers, in den letterlijken zin des woords, volkomen rustig. Het denkend gedeelte des volks begint ook te walgen van die overdreven gispingen en berispingen der handelingen van het hoog bewind, even alsof door hetzelfde nooit iets goeds gedaan werd, of gedaan kon worden; van die aanblijzingen en optuizingen tot tegenstand en oproer, waaruit nooit iets goeds ontstaat en slechts eene aanhoudende spanning der gemoederen, zonder nut of wezenlijk voordeel, veroorzaakt wordt. Het werkend en geringer vermogen bezittend gedeelte des volks blijft rustig, omdat de uitvoerende en regterlijke magten handelen; omdat zij onbedeesd en met volharding voortgaan; want, zoo iets in staat is, om eenen weldadigen invloed op de bevolking uitte oefenen, het is voorzeker eene welberadeuse maar onbeschoomde handhaving van de strafbepalingen eens lands.

Dus zal, welke zwarigheden nog mochten oprijzen, het groote geding worden voortgezet, omdat het behoud van Frankrijk en de bestaande orde van zaken dit gebiedend vorderen. Regelmatig voortgaande, 's lands wetten en de algemeene regtsreuzels in lijfstraffelijke zaken in het oog houdende, zal het hof der pairs, door het straffen van het oproer, zich verdienstelijk maken bij de Europeesche volken, die steeds het oog op dit gewichtig rijk gevestigd houden en wie het niet onverschillig mag zijn, welke staatsleer daar als geldig moet worden aangemerkt; — die, waarbij het oproer beschermende gebuldigd wordt, gelijk te Brussel; of die, waarbij hetzelfde als eene misdaad afgekeurd en gestraft wordt, gelijk in alle welgeoordeende staten plaats vindt. Ook op Frankrijk zal dit hof eenen weldadigen invloed uitoefenen en zijne rust verzekeren door het betengelen, bestrafelen en straffen der onruststokers, hetwelk het staatsbelang vordert en het regt gebiedt.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 14 Julij 1 El 3 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 15 Julij 1 El 3 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

AANBESTEDING.
De HOOGHE DIJKSTOEL van OVERBETUWEN is voornemens, op Zaterdag den 25sten Julij 1835, des voormiddags ten tien ure, ten huize van den Kaslein ZEGEER DEHKSEN, te Lent, aan den minst-aannemenden publiek te besteden:
HET VERZWARREN EN OPHOOGEN VAN EEN VAK DIJKS, op Ter Gent, van Dijkpaal No. 165 tot 188.
Waaryn de condities van aanbesteding, zes dagen te voren, ter visie zullen liggen ten huize van den Amhts-Kasbaas H. H. N. DRIKS, te Hulshuisen, door wien tevens, op Vrijdag den 24sten Julij, de noodige aanwijzing op de plaats zelve zal worden gediend.

S. J. DE AGENT VAN DE ALGEMEENEN RIJKS-KASSIER, te Tiel, maakt mita doeren bekend, dat, gediende een verlot van zes wiken, in zake met den 13den dezer, zijne functien zullen waargenomen worden door den Heer Z. DE JONGHE, als daartoe behoort te kwalificeerd.
TIEL, den 11den Julij 1835. C. J. N. STRIJNG.

